

Anexa nr. la ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr.
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

CLASA A II-A

**Programa școlară
pentru**

RELIGIE

Cultul ortodox

*Aprobată prin ordin al ministrului
Nr. / 2012*

București, 2012

Notă de prezentare

Programa școlară pentru disciplina *Religie* reprezintă o ofertă curriculară pentru clasa a II-a din învățământul primar. Disciplina este prevăzută în planul-cadru de învățământ în aria curriculară *Om și societate*, având un buget de timp de 1 oră/săptămână, pe durata unui an școlar.

Clasa a II-a are un statut specific în cadrul învățământului primar deoarece încheie ciclul curricular al achizițiilor fundamentale, constituit din clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a. În planul dezvoltării curriculare, acest specific implică faptul că, până la finalul clasei a II-a, se urmărește atingerea unui nivel de performanță elementar în formarea competențelor cheie, în acord cu profilul de formare al elevului care finalizează acest ciclul curricular. Prezenta programă școlară reflectă statutul clasei a II-a în ciclul curricular al achizițiilor fundamentale și oferă reperele pentru structurarea achizițiilor în învățare la nivelul disciplinei *Religie*.

Studiul disciplinei *Religie* în clasa a II-a asigură dezvoltarea progresivă a competențelor dobândite de elevi în clasele anterioare. Prezentată sintetic, valoarea adăugată adusă de studiul disciplinei *Religie* în clasa a II-a, comparativ cu clasa I, constă în următoarele aspecte:

- accentul pe aspectele atitudinale și acționale ale formării personalității elevilor, pe aplicarea în mod autonom a unor reguli de comportament moral-religios în variate contexte;
- lărgirea treptată a complexității competențelor specifice, de la recunoaștere și identificare la explicare și descriere;
- trecerea de la contexte de învățare reprezentate de clasa de elevi sau de grupuri de lucru mici la contexte mai largi (comunitatea locală, situații variate din viața cotidiană);
- dezvoltarea unor aspecte relevante care definesc identitatea copilului prin raportarea la comunitatea din care face parte (după caz, inclusiv comunitatea religioasă);
- creșterea varietății și complexității activităților de învățare, ce susțin dezvoltarea competențelor specifice clasei a II-a.

Structura programei școlare pentru *Religie* – clasa a II-a include următoarele elemente:

- Competențe generale
- Competențe specifice și exemple de activități de învățare
- Conținuturi utilizate pentru dezvoltarea competențelor specifice
- Sugestii metodologice

Competențele generale, definite ca ansambluri structurate de cunoștințe, deprinderi și atitudini, sunt competențele disciplinei *Religie* dezvoltate pe parcursul ciclului achizițiilor fundamentale. Acestea vizează în special elemente de explorare a unor aspecte de morală religioasă aplicată și sensibilizarea față de valorile spirituale.

Competențele specifice evidențiază rezultatele așteptate ale învățării la nivelul clasei a II-a, fiind derivate din competențele generale. Competențele specifice sunt corelate cu activități de învățare. Exemplele de activități de învățare specificate în programa școlară constituie propuneri de organizare a activității didactice în scopul realizării competențelor specifice. Programa școlară propune o ofertă flexibilă de exemple, profesorul de religie având libertatea de a modifica, completa sau înlocui activitățile de învățare, în scopul adecvării și personalizării demersului didactic.

Conținuturile reprezintă baza de operare pentru dezvoltarea competențelor.

Sugestiile metodologice cuprind recomandări specifice disciplinei, privind metodologia de aplicare a programei școlare și proiectarea demersului didactic. Acestea includ: propuneri de organizare a procesului de predare-învățare-evaluare centrat pe formarea de competențe; recomandări de strategii didactice specifice disciplinei; modalități de evaluare. Sugestiile metodologice au rolul de a orienta utilizarea prezentului curriculum în proiectarea și realizarea activităților de predare-învățare-evaluare, în concordanță cu specificul disciplinei *Religie* și în relație cu celelalte discipline de studiu din aria curriculară *Om și societate*.

Pentru a asigura un cadru coerent al predării religiei în școală, programa școlară propune un set de elemente comune pentru toate cultele din România ce au drept de predare a propriei religii în sistemul de învățământ: lista competențelor generale și specifice, o serie de exemple de activități de învățare și partea generală a sugestiilor metodologice. Lista de conținuturi este elaborată de către fiecare cult, permițând orientarea către teme relevante pentru fiecare dintre acestea.

Competențe generale

- 1. Aplicarea unor norme de comportament specific moralei religioase, în diferite contexte de viață**
- 2. Colaborarea cu copiii și cu adulții din mediul familiar, în acord cu valorile religioase**
- 3. Explorarea activă a unor elemente din viața de zi cu zi, din perspectiva propriei credințe**

Competențe specifice și exemple de activități de învățare

1. Aplicarea unor norme de comportament specific moralei religioase, în diferite contexte de viață

Competențe specifice	Exemple de activități de învățare
<i>Până la finalul clasei II vor fi formate următoarele competențe:</i>	<i>Pe parcursul clasei II se recomandă derularea următoarelor activități:</i>
1.1. Explicarea unor aspecte specifice propriei credințe religioase	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de definire a unor termeni abordați în cadrul diferitelor teme, din perspectivă generală și din perspectivă religioasă: iubire, minune, laudă, mulțumire, dar, ajutor, recunoștință, iertare etc. - dialoguri pe tema importanței iubirii: iubirea omului față de ceilalți, iubirea lui Dumnezeu față de om, iubirea omului față de Dumnezeu, valorificând diferite povestiri, jocuri, exemple - relatarea unor povestiri cu conținut religios despre iubirea lui Dumnezeu față de lume - activități de observare a naturii, sub aspectul măreției acesteia - explicarea rolului și posibilității minunilor în viața omului - organizarea unor jocuri didactice, pe tema formelor de manifestare a iubirii față de Dumnezeu și față de semenii - exerciții de redare într-o succesiune logică a unor evenimente din viața Mântuitorului
1.2. Evidențierea caracteristicilor comportamentale ale unor modele de credință	<ul style="list-style-type: none"> - prezentarea unor modele biblice de comportament, la alegere, în funcție de tema abordată: răsplătirea binelui făcut (exemple: învierea fiului văduvei din Sarapta Sidonului, vindecarea slugii sutașului din Capernaum, învierea Tabitei etc.), iertarea (exemple: Iosif și frații săi, pilda fiului risipitor, Domnul Iisus Hristos, Sfântul Ștefan etc.), ajutorarea bolnavilor (exemple: vindecarea slăbănogului din Capernaum, vindecarea ologului de către Sf. Petru), ajutorarea celor singuri (exemple: vindecarea slăbănogului de la Vitezda, pilda samarineanului milostiv, învierea fiului văduvei din Nain etc.), - jocuri de rol în care este valorizată respectarea, în contexte variate, a normelor de comportament exemplificate prin exemplele biblice - povestirea unor fapte bune, proprii sau ale altora, motivate/determinate de iubirea semenilor - exerciții / jocuri de valorizare a celorlalți (membri ai familiei, colegi, prieteni etc.): „Spune trei lucruri bune despre...” - organizarea unor jocuri de rol: „Așa da/Așa nu”
1.3. Aplicarea în mod autonom a unor reguli de comportament moral-creștin în diferite contexte de viață reale sau imaginare	<ul style="list-style-type: none"> - analizarea unor studii de caz pe tema respectării regulilor de comportament moral-creștin, pornind de la situații reale sau imaginare - jocuri de rol pe diferite treme: „Ce am făcut bine în situația...?”; „Care sunt efectele faptelor bune / rele...?” - exerciții de autoevaluare a comportamentului, prin raportare la exemplele învățate - exerciții de manifestare a acordului/dezacordului față de comportamente care respectă, respectiv încalcă valorile morale creștine - conversații de grup privind comportamentul față de semenii cu anumite probleme (sociale, de sănătate etc.), pe baza unor povestiri, exemple concrete din viața de zi cu zi - construirea unor povești cu început/sfârșit dat, care pun în evidență comportamente moral-religioase

2. Colaborarea cu copiii și cu adulții din mediul familiar, în acord cu valorile religioase

Competențe specifice	Exemple de activități de învățare
<i>Până la finalul clasei II vor fi formate următoarele competențe:</i>	<i>Pe parcursul clasei II se recomandă derularea următoarelor activități:</i>
2.1. Asumarea în mod explicit a unor responsabilități în cadrul grupurilor din care face parte	<ul style="list-style-type: none"> - exerciții de negociere și stabilire în comun a responsabilităților în cadrul grupurilor din care face parte, pentru realizarea de diferite activități - organizarea de dialoguri pe teme privind asumarea, ascultarea și negocierea responsabilităților în diferite grupuri de apartenență - jocuri de rol pe tema asumării unor responsabilități (în familie, în școală, în grupul de prieteni etc.) - prezentarea regulilor privind oferirea și primirea de sfaturi, de învățături, de daruri - studii de caz pe tema primirii și oferirii de sfaturi, de învățături, de daruri - organizarea de activități caritabile, în sprijinul celor bolnavi și singuri, împreună cu alți membri ai școlii, parohiei etc. - realizarea unui jurnal al clasei care specifică participarea la diferite acțiuni organizate de școală, apreciate de elevi
2.2. Descrierea unor elemente de diversitate în cadrul diferitelor grupuri	<ul style="list-style-type: none"> - conversație de grup pe tema unor elemente de diversitate în grupurile de apartenență sau în alte grupuri - prezentarea regulilor de comunicare pozitivă cu diferite categorii de persoane (persoanele cu probleme sociale, bolnave, singure etc.) - exerciții de evaluare a efectelor diferitelor fapte/ comportamente/ atitudini care accentuează diferențele dintre oameni, pe bază de povestiri, jocuri de rol - dialog pe tema copiilor orfani, a copiilor ai căror părinți sunt plecați în străinătate, a copiilor de la casele de tip familial etc. - simularea unor situații de relaționare pozitivă cu copiii provenind din grupuri diferite (etnice, religioase, culturale, sociale) - audierea/citirea unor texte literare sau religioase simple, în proză sau în versuri, în care se reflectă ideea de toleranță

3. Explorarea activă a unor elemente din viața de zi cu zi, din perspectiva propriei credințe

Competențe specifice	Exemple de activități de învățare
<i>Până la finalul clasei II vor fi formate următoarele competențe:</i>	<i>Pe parcursul clasei II se recomandă derularea următoarelor activități:</i>
3.1. Explicarea importanței unor evenimente religioase din viața comunității și a societății	<ul style="list-style-type: none"> - elaborarea unor texte scurte, utilizând cuvinte din domeniul religios-moral sau pe baza audiției/lecturii unor texte biblice și din viețile sfinților - dialog pe tema rolului unor evenimente religioase semnificative din viața comunității, pornind de la experiențele elevilor - prezentarea unor icoane care reprezintă evenimente din viața Mântuitorului, a Maicii Domnului, a sfinților îngeri și a altor sfinți - exerciții de recunoaștere a unor evenimente/ sărbători pe baza unor icoane, texte biblice și din literatura laică și religioasă - povestirea după imagini (planșe, icoane, ilustrații etc.) cu tematică adecvată - exemplificarea unor aspecte legate de evenimentele religioase, cu ajutorul mijloacelor audio-vizuale
3.2. Explicarea rolului diferitelor sărbători și evenimente cu conținuturi și	<ul style="list-style-type: none"> - dialog pe tema rolului marilor sărbători religioase și a unor tradiții specifice din viața familiei sau a comunității - participarea, pe grupe de lucru, la realizarea unor proiecte pe

semnificații religioase, cu incidență asupra vieții familiei și comunității	<p>diferite teme („Tradițiile din localitatea mea”/ „Cum păstrăm tradițiile religioase” etc.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - explicarea relației dintre diferite sărbători religioase și perioadele de vacanță sau zilele declarate nelucrătoare - exerciții de identificare a unor slujbe bisericești realizate la marile sărbători, pe baza unor imagini sau a audierii unor texte din literatură, referitoare la marile sărbători creștine - analizarea unor imagini relevante din viața copiilor, a familiilor lor, a comunității privind diferite forme de manifestare a iubirii - implicarea în evenimente/ceremonii/activități legate de diferite tradiții religioase și populare specifice comunității - audierea/învățarea unor colinde și cântări religioase - organizarea de serbări școlare - realizarea de desene, felicitări, ornamente, colaje etc., cu ocazia unor sărbători religioase, utilizând materiale diverse
---	---

Conținuturi utilizate pentru dezvoltarea competențelor specifice

Lista elementelor de conținut pentru disciplina *Religie – clasa a II-a pentru cultul ortodox* este dezvoltată în jurul unei teme majore: *Dumnezeu este iubire*. Pornind de la aceasta, programa școlară pentru clasa a II-a include trei teme principale și două teme dedicate marilor sărbători creștine – Nașterea Domnului și Învierea Domnului – care vor fi prezente pe parcursul întregului învățământ preuniversitar. Acestea vor constitui prilejuri de analiză a sărbătorilor creștine și a altor evenimente corelate cu acestea, din multiple perspective (religioase, sociale, culturale, istorice etc.). Fiecare dintre temele principale este explicitată mai jos, prin elemente de conținut corespunzătoare, însoțite de recomandări de abordare a acestora.

- **Dumnezeu este Tatăl nostru iubitor**
 - Dumnezeu ne iubește pe toți (fiecare om este creat de Dumnezeu; Dumnezeu ne ocrotește în fiecare zi; Dumnezeu primește rugăciunea fiecărui om, în limba în care e rostită etc.)
 - Dumnezeu ne ajută să Îl cunoaștem și să Îl iubim (Dumnezeu ne-a transmis cuvântul Său în Biblie; L-a trimis pe Fiul Său în lume; este prezent permanent cu noi; ne-a pus în suflet dorința de a-L cunoaște și de a-L iubi etc.)
 - Iisus Hristos S-a făcut om, din iubire (evenimentele principale din viața Domnului Iisus Hristos; iubirea pentru semenii – cea mai importantă învățătură a Mântuitorului etc.)
 - Minunile arată iubirea lui Dumnezeu față de om (ce este o minune; exemple de minuni făcute de Domnul Iisus Hristos etc.)
 - Maica Domnului, îngerii și sfinții săvârșesc minuni (Maica Domnului, îngerii și sfinții, rugători pentru oameni la Dumnezeu; exemple de minuni făcute de Maica Domnului, de îngeri, de Sfinții Apostoli, de alți sfinți etc.)
- **Omul este fiul iubitor al lui Dumnezeu**
 - Iubirea, sentimentul cel mai înalt al omului (ce înseamnă să iubești; pe cine iubim; exemple de oameni care își arată iubirea față de Dumnezeu și față de semenii etc.)
 - Îl am pe Dumnezeu în minte și în suflet, în fiecare zi (cum pot să Îl am pe Dumnezeu în minte și în suflet: rugăciunea, lectura Bibliei, admirarea naturii, săvârșirea unei fapte bune etc.)
 - Rugăciunile de mulțumire și de laudă aduse lui Dumnezeu (ce înseamnă să mulțumești; ce înseamnă să lauzi; pentru ce Îi mulțumim lui Dumnezeu; cine Îl laudă pe Dumnezeu etc.)
 - Darul, dovadă a iubirii noastre față de Dumnezeu (ce este darul; cui, când și cum dăruim; darul de pâine și vin la Sfânta Liturghie; prinoase și ofrande aduse de oameni etc.)
 - Ajutorul oferit celorlalți, semn al iubirii față de Dumnezeu (ce înseamnă să ajuți pe cineva, faptele bune săvârșite din iubire, iar nu din obligație; exemple de îndatoriri și de fapte de slujire a semenilor, în diferite contexte de viață etc.)
- **Oamenii își arată iubirea unii față de alții**
 - Oferirea de sfaturi și învățături (de ce avem nevoie de sfaturi și învățături; de la cine primim și cui oferim sfaturi și învățături; exemple de sfaturi și învățături primite de la Mântuitorul Iisus Hristos etc.)

- Recunoștința față de cei care ne fac bine (ce este recunoștința; exemple biblice de persoane care și-au arătat recunoștința față de binefăcători; modele din viața de zi cu zi de răsplătire a celor care ne fac bine etc.)
- Iertarea celor care ne fac rău (ce este iertarea; de ce avem nevoie de iertare; modelul de iertare oferit de Mântuitorul Iisus Hristos; exemple biblice și din viețile sfinților de iertare; exemple de iertare din viața de zi cu zi etc.)
- Ajutorul dat celor bolnavi (cum ne comportăm față de cei bolnavi; exemple biblice de ajutorare a celor aflați în suferință; forme de ajutorare a celor bolnavi din jurul nostru etc.)
- Ajutorul dat celor singuri (cum ne comportăm față de oamenii singuri; exemple biblice de ajutorare a celor singuri; forme de ajutorare a celor singuri etc.)
- **Crăciunul și Anul Nou – tradiții**
 - Tradiții religioase de Crăciun (mersul cu icoana, colindul și cântecele de stea, confecționare unei stele etc.)
 - Tradiții populare de Crăciun și de Anul Nou (împodobirea bradului; oferirea de cadouri; tradiții locale etc.)
- **Floriile, Paștile și Rusaliele – tradiții**
 - Tradiții religioase de Florii, Paști și Rusalii (sfințirea ramurilor de salcie; sfințirea Pâinilor pentru Paști; împodobirea bisericii cu frunze de nuc sau tei și sfințirea holdelor la Rusalii etc.)
 - Tradiții populare de Paști (încondeierea ouălor; tradiții culinare; tradiții locale etc.)

Lista elementelor de conținut este completată cu un ansamblu de elemente de tip predominant confesional (rugăciuni, texte biblice, cântări religioase și colinde), recomandate a fi abordate pe parcursul clasei I. Acestea nu vor fi analizate ca unități de conținut de sine stătătoare, ci vor constitui mijloace de realizare și de explicitare a temelor anterior menționate.

- audierea și/sau învățarea unor **rugăciuni**: „Născătoare de Dumnezeu”; „Nădejdea mea este Tatăl”; „Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători”;
- audierea și/sau învățarea unor **texte biblice** scurte, ce pot fi corelate cu proverbe și zicători cu mesaj asemănător: „Dumnezeu este iubire” (I Ioan 4, 8); „Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, care faci minuni” (Psalmi 76, 13); „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!” (Luca 2, 14); „Să vă iubiți unul pe altul precum v-am iubit Eu” (Ioan 15, 12); „Să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul” (I Ioan 3, 18); „Iubirea nu face rău aproapelui” (Romani 13, 10);
- audierea și/sau învățarea de **cântări religioase**: „Să se îndrepteze rugăciunea mea”; „Slavă Ție, Doamne, slavă Ție”; „Am văzut lumina cea adevărată”;
- audierea și/sau învățarea de **colinde**: „Veniți astăzi, credincioșii”; „Viflaime, Viflaime”; „Coborât-a, coborât”; „Colind de Florii”.

Sugestii metodologice

Temele incluse în lista de conținuturi sunt corelate cu competențele specifice și orientează construirea situațiilor de învățare într-un mod flexibil și creativ, în raport cu particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor. În acest context, sugestiile metodologice prezintă: metode și mijloace de învățământ ce pot fi utilizate la ora de religie; contexte și medii de instruire adecvate; aspecte privind metodele de evaluare.

Ce strategii didactice sunt recomandate?

Valorificarea valențelor formative ale disciplinei *Religie* promovează utilizarea de strategii didactice care accentuează construcția progresivă a cunoștințelor specifice, prin abordări flexibile și diferențiate ale conținuturilor învățării, în paralel cu formarea progresivă la elevi a capacității de autoevaluare a comportamentelor verbale și acționale, aplicabile în diferite contexte de viață.

Caracterul practic-aplicativ al disciplinei *Religie* solicită utilizarea, pentru segmentul de vârstă căruia ne adresăm, a unui cadru metodologic variat, care îmbină metodele tradiționale cu cele moderne, astfel încât acestea să devină căi pentru dezvoltarea capacității de comunicare a elevilor, pentru crearea unui cadru educațional bazat pe moralitate și religiozitate, prin care să fie sprijinită formarea de conduite precum încrederea, respectul pentru diferență, atitudinea pozitivă față de sine și față de alții, care să ajute la interiorizarea valorilor și a normelor moral-religioase.

Metodele de predare-învățare recomandate în activitățile didactice la disciplina *Religie* la clasa a II-a vizează cu precădere:

- observarea și învățarea prin descoperire, pornind de la seturi de imagini din diferite categorii (icoane, ilustrații cu conținut moral, fotografii care reflectă aspecte din viața religioasă proprie și a familiei, imagini ce fac referire la acțiuni și elemente liturgice etc.);
- studiul de caz, pentru analizarea unor situații reale sau imaginare, pornind de la experiențele de învățare și de viață ale elevilor;
- jocul de rol cu diferite teme („Spune trei lucruri bune despre...”, „Așa da / Așa nu”, „Ce am făcut bine în situația...?”; „Care sunt efectele faptelor bune / rele...?”; etc.) și dramatizarea, pentru identificarea unor aspecte specifice domeniului religios, pentru analizarea și evaluarea critică a unor situații din diferite grupuri de apartenență sau pentru exersarea unor practici cu caracter moral-religios;
- conversația, pentru identificarea, împreună cu elevii, a modalităților de aplicare în viața reală a diferitelor valori religioase, pentru evidențierea trăsăturilor morale ale persoanelor biblice sau ale personajelor din diferite povestiri cu conținut moral etc.
- învățarea problematizată, prin implicarea elevilor în rezolvarea unor situații-problemă simple, pornind de la prezentarea unor aspecte și evenimente cu valențe morale (de exemplu, pilde, învățături religioase, studii de caz);
- proiectul pe diferite teme („Tradițiile din localitatea mea”/ „Cum păstrăm tradițiile religioase” etc.), metodă ce permite exersarea lucrului pe grupe și dezvoltarea competențelor de colaborare, prin realizarea de: desene, colaje, texte scurte, „cărți”, colecții de imagini sau fotografii etc.

Aplicarea metodelor anterior descrise presupune utilizarea unor mijloace de învățământ variate, în special a celor cu caracter intuitiv, ilustrativ și oferă contexte de alternare a diferitelor forme de organizare a activității (individuală, în grupuri mici, frontal), de realizare a unor activități religioase specifice (audierea de povestiri, rugăciuni, texte și cântări religioase, colinde etc.), de implicare a elevilor în diferite activități extrașcolare, care completează și îmbogățesc demersurile didactice desfășurate prin ora de religie. Astfel, se recomandă ca profesorul de religie să utilizeze mijloace didactice adecvate: planșe ilustrative, softuri educaționale, CD-uri și DVD-uri cu filmulețe, power-point-uri educative, jocuri adaptate conținuturilor propuse; culegeri de texte literare în versuri și proză, cântece necesare ca suport pentru serbări și lecții curente.

Care sunt contextele și mediile de instruire în care se poate organiza activitatea la *Religie*?

Prin specificul ei, educația religioasă permite organizarea unor contexte variate de învățare, cu rol de motivare a elevilor pentru a participa activ la activități și de susținere a interesului acestora pentru domeniul religiei.

Așadar, cum și unde anume se pot organiza activitățile de învățare la disciplina *Religie*?

- Învățăm în sala de clasă – În sălile de clasă, profesorul poate organiza diferite activități de predare-învățare cu elevii: lecții obișnuite de prezentare de noi teme, întâlniri cu personalități relevante pentru domeniul religiei, discuții pe teme religioase cu părinți sau cu alți membri ai comunității etc.
- Mergem la bibliotecă – Profesorul de religie, împreună cu elevii, poate organiza activitatea la biblioteca școlii sau la altă bibliotecă din comunitate. În aceste contexte de învățare, elevii pot fi încurajați și susținuți: să se familiarizeze cu spațiul bibliotecii; să observe cum se caută o carte; să participe la întâlniri cu diferite personalități.
- Vizităm biserica – Biserica este un spațiu cu înalte valențe educative pentru ora de religie. Profesorul poate organiza vizite la biserică cu elevii, cu diferite ocazii și scopuri: pentru participarea și observarea anumitor slujbe bisericești; pentru discuții cu preotul pe teme religioase sau pentru a organiza în comun diferite evenimente importante pentru comunitate ori activități de întraajutorare a membrilor acesteia.
- Ieșim și în alte spații din afara școlii – Profesorul de religie și elevii pot derula activități de învățare și în alte contexte nonformale de educație, precum: mersul la cinematograful pentru vizionarea unui film pe teme religioase/relevante din perspectiva acestei materii de studiu; vizitarea unor muzee; organizarea unor jocuri sau activități cu caracter ecologic în parcuri; plimbarea pe stradă/prin parc pentru observarea naturii și a comportamentelor oamenilor.
- Mergem în excursii tematice la mănăstiri sau alte lăcașuri de cult – Profesorul de religie poate organiza excursii cu elevii, pe un traseu care să cuprindă o serie de mănăstiri sau alte așezăminte religioase cu o anumită semnificație pentru comunitatea sau regiunea respectivă. În acest context, se pot organiza discuții cu specialiștii din muzeele mănăstirilor, se pot iniția dialoguri cu unii duhovnici, se observă sau se descriu spațiile sau obiectele cu caracter sacru.
- Căutăm pe Internet informații și imagini cu caracter religios – În afară de faptul că unele lecții sau teme pot utiliza platforme educaționale, profesorul poate să descopere pe Internet, împreună cu elevii, informații relevante despre specificul vieții religioase din spațiul proxim sau din alte arealuri geografice și culturale, poate urmări secvențe muzicale, filmice, liturgice ce sunt corelate cu temele planificate.

Cum se realizează evaluarea la disciplina *Religie*?

Evaluarea reprezintă o componentă importantă a procesului de învățământ, prin îmbinarea organică a acesteia cu predarea și învățarea. La clasa a II-a evaluarea trebuie corelată îneaproape cu competențele ce definesc profilul de formare al elevului la finalul ciclului achizițiilor fundamentale.

Alături de evaluarea orală și evaluarea unor acțiuni religioase practice, se recomandă utilizarea unui set de metode moderne de evaluare aplicate la domeniul religiei, adaptate la particularitățile elevilor de clasă pregătitoare: observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor din perspectiva aplicării valorilor moral-religioase, elaborarea unor micro-proiecte de grup bazate pe desen sau colaje pe teme de religie etc. În evaluare, se va urmări nivelul de realizare a competențelor specifice vizate de programa școlară, în contextul corelării experiențelor de învățare din școală cu cele din viața de zi cu zi a elevilor. Modalitățile de comunicare a rezultatelor evaluării vor valorifica funcția formativă și cea motivațională a acesteia, prin valorizarea aspectelor pozitive, a progresului înregistrat de elevi în plan cognitiv, afectiv și atitudinal-comportamental.